

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXIV. In hac vice, victoria non reputabitur tibi; quia in manu mulieris tradetur Sisara. Judic. c. 4. v. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 7. *Anagramma.*
161. PROVIDA Mater, LIBERA
à CVLPâ.

Ingenua, provida Mater, immaculata es!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXIV.

§. I. *Scriptura.*

162. VICTORIA, DEI GENITRICIS
MARIAE.

Judic. c. 4. v. 9. *In hac vice, Victoria non reputabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur Sisara.*

QUOD Debora quondam Prophetissa ad Barac, fortissimum aliàs Israëliti exercitûs Ducem dixerat, nempe: *In hac vice, Victoria non reputabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur Sisara*: hoc jugiter tunc novimus adimpletum, cum Jahel, animosa illa, ac pijsima pariter foemina, famosum Cananæi exercitûs Ducem, novo bellandi genere prostravit: vix enim ille tabernaculum ingressus fuerat, gravique lassitudine, ac sopore oppressus, somnum capere cœperat, cum ecce! introgressa Jahel *posuit supra tempus capitis ejus clavum, percussumque malleo defixit in cerebro, usque ad terram, qui soporem morti consocians, defecit, & mortuus est.* Hinc merito Debora, & Barac, *benedictam inter mulieres Jahaem* deprædicabant, populusque universus, communi tripudio, victrici mulieri applaudebat. Gloriosa certè hæc reputata uni Foeminae Victoria!

Verùm gloriosior longè *Victoria DEI Genitricis MARIAE*: Nulli enim mortalium (utpote omnibus ab infensissimo humani generis hoste, serpente infernali, miserè ab initio statim circumventis, & divictis) adscribi po-

terat, vel reputari pro illâ vice. Victoria, quia in manu solius mulieris, Virginis purissimæ, *MARIAE*, tradendus erat inimicus, confirmante idipsum Doctore mellifluo, per illa verba: *Cui hæc servata Victoria est, nisi MARIAE?*

ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam maligni suggestionem, tam de carnis illecebrâ, quam de mentis superbiâ deduxit ad nihilum. Sic nimirum, qui prius utebatur Moyse, Josue, Gedeone, aliisque Patriarchis, diabolus tandem debellaturus, mulierem Virginem ab aeterno præordinavit; licet enim ipsi quoque *MARIAE* Atavi, omnî Sanctitate conspicui, originali fuerint noxâ tincti, hæc tamen sola, puella felicissima, sospes mansit, & integra, sicque manu Foeminae occidit Sisara, typus Angeli desertoris. Quod ipsum non prophetico quidem, sed Divino potius oraculo, jam pridem prædictum fuit, dicente ad serpentem Numine: *Inimicitias ponam inter te, & mulierem, ipsa conteret caput tuum.* Quæ, ne ad Evam pertinere viderentur, non dixit: *Pono*, sed *Ponam*, illam utique indicans mulierem, quæ Salvatorem pareret, non quæ genuit fratricidam. Porro si per *caput serpentis* rectè peccatum Originale intelligitur, utpote, quod origo fuit, & radix aliorum omnium, per quod etiam in unumquemq; nostrum diabolus, non secus, ac serpens, capite immisso, illabi totus per alia peccata nititur, *MARIA* sola, Victrix mulier, Jahaem gloriosior, huic capiti inimico, generoso impetu, lethale vulnus

Hom. 4
super Mt
sus.

Gen. 6
v. 15.

infixit, ut verificatum in eâ fuerit illud Senecæ

sim Intemerata, immaculata, incontaminata, imò etiam inculpata dicta est.

Troad. A. 3.

Victor feroces impetus primos habet.

Quòd si Jahel illa, scemina verè pia, Sisaram gentilem, lacte potum, & in Conopeo decumbentem, infixio capiti clavo prostravit, MARIA necdum lacte pota, adhuc in utero, in ipsâ Conceptione, nesciens Conopeum, dæmonem prostravit, eliso ipsius capite, quo se in animas cætorum hominum insinuare consueverat, atque ut terræ jugiter affigeretur hostis, à muliere tam gloriosè prostratus, sequens in serpentem prolata maledictio clavus fuit: *Super pectus tuum gradieris, & terram comedes, cunctis diebus vitæ tuæ.* Tibi ergo, Virgo gloriosissima! tibi, Mulier invictissima, cui Victoriâ vel invitus cessit orcus, nomine omnium gratulor, Te meliori jure, quàm Jabelem, *Benedictam in mulieribus* cum Gabriele deprædico, Tibi, ô victrix scemina! meam committo pugnam; si enim Cosinæ Jerosolymitani, devoti famuli tui, verbis

Gen. c. 3. v. 14.

uti liceat: *Insuperabilem, Deipara! spem tuam habens, servabor, defensionem tuam possidens, non timebo, persequar inimicos meos, & in fugam vertam, solam habens, ut thoracem, protectionem tuam, & omnipotens auxilium tuum.*

Hymn. 5.

§. 2. *Authoritas.*

163.

A seXtâ sUjNoDo, CeLebrata Mater abs Labe.

AD Initium Sæculi VIII. celebrata est Sexta Synodus, sub Agathone Papa, ubi c. 41. Canon. 5. & Act. 18. hæc habentur: *Confitemur, Christum in vulvâ illibata Virginis DEI Genitricis habitasse, & corpus, per Spiritum Sanctum, ex Sanctâ, & immaculatâ carne ejus, in propriâ subsistentiâ, carnem suscepisse.* Quomodo ergò immaculata, si maculâ quondam originali violata? Placet etiam hic annexere, hoc eodem Sæculo Anno 787. celebratam quoq; fuisse septimam Synodum, in quâ Act. 1. MARIA pas-

§. 3. *Ratio.*

164.

DEIFILIVS, DeCeptore DIABOLO potentior, & sapientior.

MAJOR utique erat Sapiencia, & Sagacitas in Filio DEI, in quo omnes Thesauri Sapientia, & Scientia reconditi sunt, in redimendo propriam suam Matrem, quàm erat astutia, & sagacitas in diabolo deceptore, ad deprimendam naturam humanam, eamque deijciendam, è statu justitiæ originalis. Ergò Beata Virgo fuit immaculatè concepta. Prob. Conseq. Sicut sapientius, & astutius est, aliquem deprimere, & conijcere in peccatum, antequàm uberioribus gratijs fuerit condecoratus, ita sapientius, & providentius est, aliquem redimere præservativè à peccatis, antequàm ab illis fuerit deturpatus: quò magis enim aliquis est in gratiâ confirmatus, eò minùs poterit deijci in peccatum, ita similiter, quò magis est quis immersus peccatis, eò difficilius sese extricare ex illis poterit: atqui diabolus decepit naturam humanam, eamque dejecit è statu justitiæ originalis, in statum peccati, statim ab initio, antequàm fuerit condecorata à DEO uberioribus, & perfectioribus gratijs. Ergo, cum major in DEO fuerit Providentia, & Sapiencia, quoad redimendam suam Matrem, quàm astutia in diabolo, quoad decipiendum, debuit eam redimere præservativè à peccato, antequàm illud contraxerit. Sed hoc est esse immaculatam: Ergo per hoc, quòd major Providentia fuerit in Christo, quoad redimendum suam Matrem, quàm astutia in diabolo, quoad decipiendum, Beata Virgo fuit immaculatè concepta.

§. 4. *Historia.*

absqVe signo ConCeptæ Deiparæ, Mersæ na Ves.

165.

INTER complura miracula, quæ Eminentissimus S. R. E. Cardinalis Bellarminus, Anno Millesimo, Sexcentesimo, decimo septimo annotavit, ac coràm ipso

ipso Summo Pontifice, Pio V. Petri tunc claves tenente, testis omnâ exceptione major perhibuit, illud meritò connumerabatur: *Naves*, inquit, (utijsdem Bellarmini verbis utar) *Naves, quæ Signo immaculatæ Conceptionis caruere, naufragio sepultæ sunt, illis tantùm feliciter appulsis, quibus immaculatæ Virginis Imago pro Castoribus fuit.* Quamvis autem hic fusiùs non enarretur, in quâ Navalî expeditione id Navibus, *MARIÆ* Imaginem præferentibus, beneficium contigerit, nosse tamen id unum sufficiat, raro miraculo, ab ipso Summo Pontifice approbato, absque Signo conceptæ Deiparæ, mersas Naves, reliquis felicissimè portum attingentibus: ad moralem hominis cujuscunque Christiani doctrinam, ut si & ille portum æternæ felicitatis attingere aliquando desideret, *MARIÆ* sine labe conceptæ Imaginem, Naviculæ Cordis devotè impressam, ad finem usque retineat.

§. 5. *Symbolum.*

166. Deiparæ pVrâ à Labe, ConVENIENS PALMA.

Palma Triumphalis, Victricis gloria dextræ,
Non nisi Victori convenit, haud alij.
Conceptæ sine labe DEI Genitricis honori
Palma uni victrix convenit, haud alij.

Quem justum esse perspexerint, illi justitiæ Palmam dabunt. Deut. c. 25. v. 1.

§. 6. *Antiquitas.*

Vna Artemisia, Cataphracta Regina, IVsV XerXis regis, Græcos eXpVgnans, aC pVbLICÈ Coronata.

Xerxes, potentissimus ille Persarum Rex, Darij filius, generositatis paternæ æmulus, cùm per integrum jamjam quinquennium, contractis decies septies centenis hominum millibus, Græciæ bellum intulisset, infraetam nihilominus inimicorum superbiam, sequentî tandem factu turpiter elusit, furentibus nimirum, apud Salaminam, ac in Persas validâ Classe ruentibus Græcis, unicam objecit Fœminam, eamque cataphractam, Artemisiam videlicet, Cariæ Reginam, virilîs prorsus generositatis Heroïnâ: quâ unicâ in hostes, mirando prorsus ausu, ferociter irruente, magna exinde Græcorum secuta strages, æternam illis inussit infamiam, ac dedecus, nullo unquam tempore diluendum. Dixisses, novum bellandi genus in mundo adinventum, ubi Fœmina unica tot Viris bellatoribus superior, legem mortis præscribebat. Unde non mirum, quod universo applaudente exercitu, publicâ eam Palmâ, ac Coronâ donaverit Xerxes, hæc expressè verba pronuntians: *Illâ die Fœminas fuisse masculas, viros verò muliebres prorsus animos induisse.* Novum profectò bellum, à Xerxe per Fœminam institutum!

Sed ad alia prorsus bella, eaque longè gloriosiora vocamur, illa scilicet, de quibus Judic. c. 5. v. 8. dicitur: *Nova bella elegit DEUS*, quando nimirum Rex Regum potentissimus, ac invictissimus, in superbum Luciferum, tot strages in genus humanum inferentem, bella moturus, unam elegit Mulierem, non Artemisiam, cataphractam Reginam, sed *MARIAM*, *terribilem, ut castrorum acies, ordinatam;* hæc enim, in suâ purissimâ Conceptione, junctis orci viribus superior,
æter-

æterni Patris jussu, ac dispositione, validas dæmonum acies sola profligavit, ad eò ut æterna illis infamia, ac dedecus, omnî poenâ sensibilî gravius inhæreat, ab unâ sceminâ, MARIA, Cœlesti Artemisiâ, fuisse devictos, quæ proinde, in gloriosâ suâ Assumptione, universo Angelorum, Patriarcharum, ac Prophetarum exercitu applaudente, à Xerxe Divino

publicè coronata, ac Cœlorum Regina inaugurata est.

§. 7. *Anagramma.*

Nitida Regna, sine Maculâ originali. 168.

Nitida Regina, et ô summè pura à maculâ!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXV.

§. I. *Scriptura.*

169. In solo Vellere Lanæ Marlanæ Ros DeprehensVs.

Judic. c. 6. v. 37. *Ponam hoc Vellus lanæ in areâ, si Ros in solo Vellere fuerit, &c.*

Cùm fortissimus Gedeon signum aliquando à Domino peteret: *Ponam, ait, hoc Vellus lanæ in areâ, si Ros in solo Vellere fuerit, & in omnî terrâ siccitas, &c.* precibus minimè frustratis, *de nocte confurgens, expresso Vellere, concham rore implevit.* Petijt quoque secundo signum in Vellere: *Oro inquit, ut solum Vellus siccum sit, & omnis terra madens, fecitque Dominus nocte illâ, ut postula verat, & fuit siccitas in solo Vellere, & ros omnî terrâ.*

Vellus Gedeonis non imèritò Virginem Beatissimam dixerim, sic enim Regius quondam Propheta David, Verbi incarnationem prænuntians dicebat: *Descendet, sicut pluvia, in vellus.* Verbum enim Divinum fuisse hanc pluviam, ejusque Sanctissimam Matrem hoc Vellus, nemini dubium est, & communî Patrum calculo comprobatur. Sic enim, inter alios, Proclus Constantinopolitanus *MARIAM* intulatur: *Hæc Vellus mundissimum, Cœlesti*

pluviâ madens, ex qua pastor ovem induit. Ita ergo, Beatissima nimirum Virgo *MARIA*, tanquam purissimum vellus, ac lana prorsus munda, omnî reliquâ terrâ, ob deperditam primam innocentiam, ac gratiam omninò exsiccata, sola perennîs gratiæ rore præventa, ac feliciter impleta fuit, testante idipsum Archangelo, eam indubitanter *gratiâ plenam* salutante: *Reluxit nimirum in MARIA (ut verbis Ecclesiastici utar) speciosa misericordia DEI, in tempore tribulationis, quasi nubes pluvie, in tempore siccitatis.* Omnî autem terrâ non jam rore, sed lachrymis, ob turpe crimen incautè commissum madente, illa sola sicca mansit, & serena, quia sola peccati nescia. Verùm enim verò non exiguum hîc mihi occurrit dubium, cur nimirum Regius ille Vates, cùm de Incarnatione æterni Verbi sermonem institueret, dicens: *Descendet sicut pluvia in vellus, &c.* Sanctissimam Verbi genitricem Velleris nomine appellare voluerit? sed ecce nodum jam solutum à S. Amadæo, sic differente: *Vellus, cùm sit de carne, excrescit extra carnem, & carnis passiones ignorat.* Ac si diceret: Vellus ab ariete, vel ove ducit quidem originem, nec aries tamen, nec ovis est, sed vellus, hoc est, alterius naturæ: carnem ut matrem agnoscit,

Eccli. 35. v. 26

Hom. 3.

L

icit,